

РЕШЕНИЕ

№ 2165

гр. София, 29.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.06.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Иванов, като разгледа дело номер **2307** по описа за **2010** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на Н. Д. П., А. Н. П., С. МИЛЧОВА П., Н. К. П., Е. И. Д., П. Х. Д., И. Х. Д., С. П. Н., Е. И. П., Н. Д. С., Л. Д. С., Н. Д. М. и С. Д. С., чрез пълномощника им А. Е. И., срещу РЕШЕНИЕ от 23.12.2009г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 31 състав, постановено по гр. дело № 25796/2007г.

В жалбата са въведени основания за неправилност и незаконосъобразност на съдебното решение, като постановено в нарушение на съдопроизводствените правила. Касаторите твърдят, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че след като имотът е включен в полигон на Министерство на отбраната /МО/ е държавна собственост и не следва да бъде възстановяван в съответствие с разпоредбата на чл. 24, ал. 3 от ЗСПЗЗ. Възразява се, че по делото не са събрани доказателства, установяващи че процесният имот е предоставен на МО с оглед защита интересите на държавата и сигурността на страната.

Твърди се също така, че за процесния имот по делото не са ангажирани доказателства за издаване на акт за държавна собственост, като от приетата по делото съдебно-техническа експертиза се установява, че имотът не е ограден и е изоставен. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени РЕШЕНИЕ от 23.12.2009г. на СРС, ГК, 31 състав по гр. дело № 25796/2007г. и реши спора по същество, както и присъди направените по делото разноски пред двете съдебни инстанции. Ответникът - О. С. ПО ЗЕМЕДЕЛИЕ – „О. К.” – в съдебно заседание не изпраща представител. В писмено становище по делото моли решението на СРС да бъде оставено в сила, тъй като процесният имот попада в територия на МО, като теренът е предоставен на МО с Указ на ДС от 1957 г.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно РЕШЕНИЕ от 23.12.2009г., постановено по гр. дело № 25796/2007г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 31 състав е ОТХВЪРЛИЛ жалбата на касаторите срещу РЕШЕНИЕ № 6862 от 16.10.2007г. на О. С. по “ЗЕМЕДЕЛИЕ И ГОРИ” - ”О. К.”, с което е отказано възстановяване в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на правото на собственост на наследници на Д С. В на следния имот - нива с площ от 6.200 дка, находящ се в землището на с. Княжево в местността „Равнище”.

За да достигне до извода, че атакуваният индивидуален административен акт на О. С. по “Земеделие и гори” - О. К. е законосъобразен СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД е приел, че процесният имот е бил предоставен на МО и с оглед на това, в съответствие с чл. 24, ал. 3 от ЗСПЗЗ, същият не може да се възстанови на собствениците му.

Настоящата касационна инстанция намира, че СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГК, 31 състав при разглеждане на делото е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила, защото съдебното решение е постановено без да бъдат събрани всички относими към спора писмените доказателства, както и без да бъдат изяснени всички факти и обстоятелства, в резултат, на което крайните правни изводи на съда са формирани при неправилно приложение на материалния закон. Неправилно първоинстанционният съд е приел, че в процесния случай е

приложима нормата на чл. 24, ал. 3 от ЗСПЗЗ, тъй като само въз основа на приетите по делото писмени доказателства настоящата съдебна инстанция не може да сподели извода, че имотът е държавна собственост, респ. че касаторите следва да бъдат обезщетени на основание чл. 24, ал. 6 от ЗСПЗЗ. В представената по делото административна преписка не се съдържат никакви писмени доказателства, че процесният имот е бил предоставен за нуждите на МО. Налице е само едно твърдение на административния орган, което не е подкрепено с каквито и да било доказателства, че теренът е предоставен на МО по силата на Указ на ДС от 1957 г. Този факт е следвало да бъде доказан от ответника в производството пред първоинстанционния съд, в което е следвало да се изясни дали действително имотът в м. „Равнище” е предоставен и по какъв ред на МО, респ. бил ли е отчуждаван и бившите собственици били ли са обезщетявани. Предвид на това настоящата инстанция намира, че правните изводи на първоинстанционния съд са формирани при непълна и неизяснена фактическа обстановка, като събраните в хода на процеса писмени доказателства не са достатъчни за решаване на административно-правния спор по същество. Решението е постановено, без да се изяснят в пълнота спорните по делото факти и обстоятелства, както и без да се съберат всички относими към спора доказателства, което в случая съставлява съществено процесуално нарушение. За изясняване на фактическата обстановка по делото е необходимо първоинстанционният съд да установи одържавен ли е процесния имот преди 1991 г. и има ли съставен акт за държавна собственост за същия. Съдът следва да прояви нужната активност и да установи също така има ли акт на МС по смисъла на чл. 24, ал. 3 от ЗСПЗЗ, с който е определен размера на земята, върху която държавата запазва правото си на собственост /в случай, че е било предоставено на МО/, респ. предложение на министъра на отбраната в този смисъл. В тази връзка следва да се има предвид също така, че за да запази държавата правото си на собственост по реда на чл. 25, ал. 5 във връзка с ал. 3 от ЗСПЗЗ трябва да се докаже обстоятелството, че теренът е бил предоставен на МО за цели, свързани непосредствено с отбраната на страната.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ** от 23.12.2009г. на СРС, ГК, 31 състав е **НЕПРАВИЛНО** на основание чл. 209, т. 3 и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде **ОТМЕНЕНО**. На основание чл. 222, ал. 2 от АПК делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД**.

По отношение на направеното в жалбата и съдебното заседание искане от

процесуалния представител на касаторите за присъждане на направените пред двете инстанции съдебни разноси съдът намира, че същото не следва да бъде уважено, тъй като в откритото съдебно заседание на 11 юни 2010 г. процесуалният представител на касаторите не е представил по делото, в съответствие с изискването на чл. 80 от ГПК във връзка с чл. 144 и чл. 228 от АПК, списък на разностите.

Водим от гореизложеното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав** на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 2 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 23.12.2009г., постановено по гр. дело № 25796/2007г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ, 31 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, ГРАЖДАНСКА КОЛЕГИЯ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

